मराभियोगं किं नयसे दित गुरुत्तमित्य ने त्तरमाह यने १२ सर्गः
त्यादि। वशीक्षतेन्द्रस्य निर्ज्ञितश्रम्य रावणस्य नराभियोगा जिल्मः

चलाहतमन्त्रद्विनाहताम क्ष्यित्वर्यस्य सः ताहशागुरुत्व
सायातीति यचाष्युक्तं श्रस्मिन् वस्तुनि हन्मान् क्षतोत्तरोदत्ती।

चरः यतः प्रश्लंसिताशेषपुरः पुरं लद्धा पृः शब्दोवा क्षतसमा
सानाः यच कपिनाथभृत्येन देहशमनुष्ठितं सक्यं नराभियोगी

मन्तोत्मुखेन न निरूप्यतदति॥२३॥

यचेत्यादि। नराभियागं किं नयसे गुरूलिमत्यचेदमुत्तरं वशीकतेन्द्रस्य निर्ज्ञितशक्ष्य रावणस्य यह्नेनाद्दता मन्त्रद्वित्त र्यच ताद्दशानराभियागागुरूलमायातीति यचेत्तं त्रस्मिन् वस्तुनि इनूमानेव क्रतात्तरः दत्तप्रतिवाक्योयताविध्यस्तिमश्रेषं पुरं येन यस दूतमाचेणैवं क्रतं तस्य नराभियागः कथं लघः स्थादतस्त्रच मन्त्रणा युक्तैव॥२३॥

अग्निः प्रमादेन ददा च च द्वां वध्यस्य दे चे स्वयमेधि तस्रेत्। विम्यय तहेविधयाभिधत्त ब्रह्मास्तवन्थेऽपि यदि प्रमादः॥ २४॥

प्रमादेनाग्निस्तामधासीदित्यसे स्माह स्राग्नित्यादि।
बध्यस बधाईस देहे तदेकदेशेषु पुच्छादिषु प्रमादेन खयं
युग्नाभिरिग्निरेधितादीपितः सङ्कां ददाइ सेस्तथालाइ स्रबंधा
अपि यदि प्रमादः तद्देविध्या दैवनुद्धा देवानां मालिकला
क्रिमेसा बुद्धः तथा विस्था निरूषाभिध्य दूत माऽपि प्रमाद

भ•

ज॰म॰

owom